EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 16.12.2004
COM(2004) 810 galīgā redakcija

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMAM

kurā izklāstīts, kādas ir Čehijas un Polijas pievienošanās ES sekas attiecībā uz Eiropas Kopienas dalību Konvencijā par starptautisko Oderas aizsardzības pret piesārņošanu komisiju un Konvencijā par starptautisko Elbas aizsardzības komisiju

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

(1) Jaunajām dalībvalstīm pievienojoties 2004. gada 1. maijā, situācija attiecībā uz pārrobežu upju baseiniem, kas kopēji ES dalībvalstīm un trešām valstīm, ir izmainījusies divējādi.

(2) Vienas no sekām ir tās, ka, ES robežām pārvietojoties tālāk uz austrumiem, tagad vajadzēs pievērsties attiecībām ar mūsu jaunajiem kaimiņiem, ciktāl tas skar robežšķērsojošas upes. Tas prasīs izpētīt pamatojumu un kārtību Eiropas Kopienas iespējamai dalībai pastāvošajos vai jaunos nolīgumos par robežšķērsojošām upēm un ūdenstecēm tālāk uz Eiropas austrumiem.

(3) Otras tiešās sekas ir tās, ka situācija ir būtiski izmainījusies attiecībā uz tām starptautiskajām upēm, kas kopš paplašināšanās pilnībā atrodas ES teritorijā. Šādā situācijā ir Oderas un Elbas upju baseini.

(4) Eiropas Kopiena ir bijusi līgumslēdzēja puse Konvencijā par starptautisko Oderas aizsardzības pret piesārņojumu komisiju [1] un Konvencijā par starptautisko Elbas aizsardzības komisiju [2] (turpmāk tekstā – "Oderas un Elbas konvencijas").

(5) Abos gadījumos Kopienas dalība bija nepieciešama, jo konvencijas tika slēgtas ar trešām valstīm un tajās risināja jautājumus, uz ko attiecas EK vides politika. Faktiski saikne ar Kopienas tiesību aktiem ir īpaši cieša, un abas konvencijas ir plaši atzītas kā svarīgi instrumenti, lai veicinātu Ūdens pamatdirektīvas (ŪP) mērķu sasniegšanu Polijā un Čehijā, paredzot šo valstu pievienošanās procesu ES.

(6) Kopš Polijas un Čehijas pievienošanās datuma visas valstis, kas ir Oderas un Elbas konvenciju līgumslēdzējas puses, ir ES dalībvalstis. Ņemot vērā šādu būtisku apstākļu izmaiņu, šajā lēmumā izvērtēta tiesisko attiecību izbeigšanās starp Eiropas Kopienu un šīm divām konvencijām.

(7) Eiropas Savienības paplašināšanās rezultātā tiesiskās attiecības starp līgumslēdzējām pusēm ir radikāli izmainījušās. Pēc paplašināšanās attiecīgos politikas pamatmērķus ir kļuvis iespējams sasniegt ar pasākumiem, kas paredzēti Kopienas iekšējos tiesību aktos. Attiecības ar Poliju un Čehiju saistībā ar integrēto ūdeņu apsaimniekošanu Oderas un Elbas upju baseinos ir kļuvušas par jautājumu par atbilstību pašreizējam EK *acquis* un jo īpaši Ūdens pamatdirektīvai.

(8) Šajā ziņā jāatgādina, ka Ūdens pamatdirektīvā jau ir ietverts noteikums, saskaņā ar ko starptautisko upju baseinu teritorijās attiecīgās dalībvalstis kopīgi nodrošina šo koordināciju, un šim nolūkam tās var izmantot pastāvošās struktūras, kuru pamatā ir starptautiski nolīgumi (3. panta 3. punkts).

(9) Šobrīd šāda kārtība jau ir attiecībā uz vairākiem nolīgumiem starp dalībvalstīm, kuri aptver robežšķērsojošas upes (piemēram, nolīgumi par Šeldi vai Mēzu). Pašreizējais novērotāja statuss pieļauj atbilstošu sadarbību un veicina politikas vienotību. Tomēr Kopiena nav līgumslēdzēja puse šajos nolīgumos starp dalībvalstīm, jo nav iesaistītas

---

[1] Padomes 1999. gada 29. marta Lēmums 1999/257, OV L100/20, 15.4.1999.

[2] Padomes 1991. gada 18. novembra Lēmums 91/598/EEK, OV L321/24, 23.11.1991.

trešas valstis un jautājums par Kopienas ārējo kompetenci EK Līguma 300. panta nozīmē nav aktuāls. Tas pats pēc Polijas un Čehijas pievienošanās būtu piemērojams Oderas un Elbas gadījumā.

(10) Noslēgumā, ņemot vērā būtiskās izmaiņas tiesiskajās attiecībās starp konvenciju līgumslēdzējām pusēm pievienošanās rezultātā, Kopiena vairs nevar būt abu konvenciju līgumslēdzēja puse.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMAM

kurā izklāstīts, kādas ir Čehijas un Polijas pievienošanās ES sekas attiecībā uz Eiropas Kopienas dalību Konvencijā par starptautisko Oderas aizsardzības pret piesārņošanu komisiju un Konvencijā par starptautisko Elbas aizsardzības komisiju

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Aktu par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanos un pielāgojumiem Eiropas Savienības dibināšanas līgumos (turpmāk tekstā – "Pievienošanās akts") [3], un jo īpaši tā 57. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [4],

tā kā:

(1) Eiropas Kopienas dalība Konvencijā par starptautisko Oderas aizsardzības pret piesārņošanu komisiju [5] un Konvencijā par starptautisko Elbas aizsardzības komisiju [6] (turpmāk tekstā – "Oderas un Elbas konvencijas") bija nepieciešama, jo abas konvencijas tika noslēgtas ar trešām valstīm un tajās risināja jautājumus, uz ko attiecas EK vides politika.

(2) No 2004. gada 1. maija pēc Polijas un Čehijas pievienošanās Eiropas Savienībai visas valstis, kas ir abu konvenciju līgumslēdzējas puses, ir Eiropas Savienības dalībvalstis. Tādēļ vairs nepastāv pamatojums Kopienas piekrišanai uzņemties šādu konvenciju saistības. No šā brīža Kopienas dalība vairs nav ne vajadzīga, ne pamatota.

(3) Turklāt Eiropas Savienības paplašināšanās rezultātā ir radikāli mainījušās tiesiskās attiecības starp līgumslēdzējām pusēm. Politikas pamatmērķus pēc pievienošanās ir iespējams sasniegt ar pasākumiem, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos.

(4) Pievienošanās aktā nav paredzēti īpaši noteikumi šai situācijai, un tāpēc ir jāpieņem vajadzīgie pasākumi saskaņā ar Pievienošanās akta 57. pantu, kas ļauj labot šādus trūkumus.

---

3 OV L 236, 23.9.2003.
4 OV *C [...], [...], p. [...].*
5 Padomes 1999. gada 29. marta Lēmums 1999/257, OV L100/20, 15.4.1999.
6 Padomes 1991. gada 18. novembra Lēmums 91/598/EEK, OV L321/24, 23.11.1991.

(5) Tādēļ skaidri jānosaka, ka no pievienošanās datuma Kopiena vairs nav konvenciju līgumslēdzēja puse un ka var būt jāveic atsevišķi pārejas pasākumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. No 2004. gada 1. maija Eiropas Kopiena pārstāj būt līgumslēdzēja puse Konvencijā par starptautisko Oderas aizsardzības pret piesārņošanu komisiju un Konvencijā par starptautisko Elbas aizsardzības komisiju.

2. Vajadzības gadījumā Komisija ar trīs iesaistītajām dalībvalstīm vienojas par risinājumiem pārejas problēmām, kas varētu rasties, Kopienai izbeidzot dalību konvencijās.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Čehijai, Vācijas Federatīvajai Republikai un Polijai.

Briselē,

Padomes vārdā -
priekšsēdētājs